

FOLKLORISTIDE KUUES TALVEKONVERENTS

Alates 2005. aastast on Eesti rahvaluuleteadlased korraldanud igatalviseid konverentse, mille eesmärk on ühendada Eesti eri institutsioonide folkloriste ning luua ühiste arutelude foorum. Folkloristide kuues talvekonverents „Haldjas 15: Pärimus ja Internet” toimus 3.–4. veebruarini 2011 Jõgevestel.

Kahepäevane konverents oli pühendatud peamiselt interneti uurimisele, folkloristlikele netiväljunditele, nagu suurtele žanriandmebaasidele ja nende põhjal/abil valmivatele akadeemilistele väljaannetele, folkloristlikule kohaloomele internetis jne. Ühtlasi tähistati seekordse sündmusega viieteistkümnenda aasta täitumist esimese ja seni ainsa folklooriserveri käivitamisest Eestis. 1995. aasta detsembrikuus sündinud Haldja serveris (<http://www.folklore.ee>) asuvad praegu jooksva erialase infoveebi kõrval soome-ugri rahvaste folkloori ja usundileheküljed, teatmikud, andmebaasid, elektroonilised väljaanded, kõrge kvalifikatsiooniga teadusajakirjad Folklore ja Mäetagused, teoreetiliste erialaartiklite tõlked. Eesti folkloristika viieteistkümnenda arvutiaasta sümbol Haldjas on ühest küljest hõlbustanud rahvaluuleuurijate tehnilist tööd (väljendub paberikandjal, eriti aga virtuaalselt ilmuvate väljaannete suures hulgas, samuti folklooriarhiivide jäädvustamises, säilitamises ja kogutu kättesaadavaks tegemises arvutite ja võrguühenduse toel).

Talvekonverentsi avaettekande pidas Aado Lintrop, keskendudes Omskist umbes 270 km põhja pool Tara jõe kaldal paiknevale Okunevo külale, kus olivat asunud ürgne Hanumani tempel. Ilmselt just selle templi tõttu on küla

tänapäeval palverännakute sihtpunkt, kõrvuti toimetavad seal oma rituaale nii müütilise kuju Šri Babaji jüngrid kui ka uuspaganad ja õigeusklikud, vanad lood uues kuues (ka juba interneti vahendusel) seostavad sealseid paiku aga maailma nabaga, küla all maa sees asuva salapärase mõttekristalli ja väidetavalt langenud meteoriidi kokkupõrkest sündinud viie järvega.

Konverentsile andis rahvusvahelise mõõtme Bulgaaria külaline Lina Gergova, kes kõneles etnostereotüüpide, mis sünnivad koolihariduse ja etnilise identiteedilooma kombinatsioonis. Selles tähenduses sõltuvad stereotüübid igapäevatasandil kujundatud kultuurilisest teadmusest ja samal tasandil loodud etnilistest piiridest. Plovdivis Bulgaaria õigeusklike hulgas korraldatud välitööd näitasid, et stereotüüpiline teine konstrueeritakse alati kahetiselt: ühelt poolt on tugevalt eristuvad naaberriigid ja teiselt poolt üldtuntud rahvad, kellel on ülemaailmselt sarnased stereotüübid.

Ell Vahtramäe ettekanne keskendus tänapäeva Eestis populaarseks saanud kinnisväljendi *tädi Maali* stereotüüpilistele tähendusväljadele. Ajakirjanduses ilmunud artiklite, netikommentaaride ja netinimede põhjal ilmnisid kunagi president Lennart Meri kõnepruugist käibele läinud troobi tänapäevased kasutusala ja funktsioonid.

Tiiu Jaago tegi sissevaate tänapäeva kõrgkooli õppejõuameti tehnilisse köögi- ja tutvustas e-õppega seotud veebikeskkondi ja mehhanisme. Ühtlasi osutas esineja isikliku töökogemuse põhjal probleemidele, nagu nt esitamiskohtade ja -viiside üleküllus, ning vaat-

les veebikursustel õppijate sõnastatud tagasisidet nii kaasõppijatele kui ka kursusele.

Kadri Tüür viis kuulajad kirjandusmuuseumi virtuaalsesse keldrisse (KIVIKE) ja tutvustas suuremahulist haruldaste raamatute ja käsikirjade digiteerimise projekti. Eesti Rahvaluule Arhiivist ja Eesti Kultuuriloolisest Arhiivist digiteeritakse ja tehakse nii uuri- jale kui ka laiemale avalikkusele vee- biaadressi <http://kivike.kirmus.ee> kaudu kättesaadavaks nende kogude kõige esinduslikum osa: Jakob Hurda rahva- luule kogu, Võnnu pastori Eduard Phi- lipp Körberi käsikirjaline kodulooliste teadete kogu ja Ado Grenzsteini kirja- kogu.

Asta Õim esitles eesti fraseologismi- de elektroonilist alussõnastikku, mida koostajad tähistavad akronüümiga FES. Muljetavaldav *wordnet*-tüüpi te- saurus kujutab endast väljendikogu, kus üle 20 000 väljendi pole organisee- ritud mitte tähestikuliselt, vaid mõiste- lisi ehk semantilisi seoseid pidi.

Mare Kõiva ettekanne käsitles valmi- va loitsuandmebaasi kontekstis lähe- malt ühte loitsutekstide ja neid saatva- te rituaalide segmenti: koha ja paigaga seotud andmeid.

Meeleoluka ettekande Kihnu saare tantsutraditsioonidest, eeskätt tantsi- mise olukordadest, tavadest ja olusti- kust pidas Ingrid Rüütel. Näitematerjal pärines Kihnu tantsude videoantolo- giast, mis sisaldab tantsujäädvustusi ajavahemikust 1931–2009.

Tantsu temaatikat käsitles ka Sille Kapperi stendiettekanne, mis sõlmis elegantselt kokku infotehnoloogia ja tantsufolkloristika. Kihnu tantsude DVD koostajana vahendas autor päri- mustantsude audiovisuaalsete jäädvust- tuste publitseerimise kogemusi ja proble- lemaatikat.

Konverentsi esimene päev päädis mitme pärimusväljaande esitlusega. Peale Kihnu tantsude videoantoloogia tutvustati Saaremaa rahvalaulude vee- bikogumikku „Sõit, sõit, sõit Sõrve

poole” (<http://saaremaa.folklore.ee/>) ja Krista Sildoja loodud veebikogumikku eesti rahvapärasesest viulimuusikast (<http://eestiviul.rahvamuusika.ee/>). Ele- vust pakkus kahe hiljuti ilmunud rah- vameditsiiniväljaande tutvustus, mille tegi Piret Paal oma praegusest kodust Saksamaalt, kasutades konverentsi temaatikale kohaselt tänapäeva tehni- lisi võimalusi, nimelt Skype'i. Kuulajad said osa nii Piret Paali vastkaitstud doktoriväitekirjast „Written Cancer Narratives – An Ethnomedical Study of Cancer Patients' Thoughts, Emotions and Experiences” kui ka artiklikogumi- kust „Inimene, tervis ja haigused”.

Teise päeva esimesed ettekanded käsitlesid internetikogukondi. Reet Hiiemäe näitas interneti avatud esotee- rikafoorumites toimuvate vestluse põhjal, kuidas foorumikasutajad loovad oma kasutajanimede ja profiilipiltide valiku kaudu virtuaalidentiteeti ning mil määral kasutatakse sealjuures vanema usundi ja mütoloogia motiive. Maili Pilt arutles keskkondade [http:// www.perekool.ee](http://www.perekool.ee) ja [http://www.kodutud. com](http://www.kodutud.com) foorumite näitel, kuidas väljendub vaadeldavate rühmade kollektiivsus rühmaliikmete omavahelises suhtluses ning kuivõrd on see uurija sisetundest, uurimisteemast ja eesmärkidest lähtuv konstruktsioon.

Mare Kalda viis oma esinemisega kuulajad Tammiku rahaaugumäele, mille kohta on aegade jooksul arhivee- ritud rikkalik kogu jutuvariante ja mis on saanud nime legendaarse rahaaugu järgi. Põhiliselt rahaaugumäe juhtumi näitel, kuid ka muude narratiivsete ja virtuaal-geograafiliste näidete varal tekkis arutelu küsimuse ümber, kas kohanimes on lugu sees.

Anneli Baran peatus piltlikkuse rol- lil fraseologismi mõistmisel. Lustlike visuaalnäidetega illustreeritud ette- kanne lahkas muuhulgas ka idiomaati- lisi väljendeid, mille sisuplaanis võib esineda reaalses maailmas võimatute sündmuste ja toimingute absurdset kujutamist. Absurdsus seisneb väljen-

dusloogika rikkumises: sõnakomponendid, mis vormiliselt seostuvad kehtivate süntaktiliste reeglite alusel, ei moodusta maailmapildiga haakuvat tähendust ja tulemuseks on oma ebaharilikuse tõttu naljakad assotsiatsioonid.

Liisi Laineste ettekanne käsitles Eesti riigiteleviisiooni seriaali „ENSV” loomist ja retseptisiooni, autorite seisukohati, eelkõige aga „ENSV” kvalifitseerumist komöödiasarjaks (või selle ambitsiooni ebaõnnestumist). Tulipunktis olid seriaali ümbritsevas diskussioonis avalduvad arvamused sellest, kuidas põimuvad ja segunevad arusaamad mineviku meenutamisest. Tundub, et nn küpse sotsialismiaja kuvand on huumoris moes, eelkõige meelelahutustööstuses.

Viimasena sai sõna Piret Voolaid, kes heitis paröömilise (fraseoloogilise-vanasõnalise) pilgu Tartu avalikku linna ruumi ja otsis ütlusfolkloori sellisest kirjallikust kultuuriilmingust nagu gra-

fiti. Ta püüdis otsida vastuseid küsimustele, kas ja kuidas rakendatakse grafitis paröömilist elementi meelsuse, identiteetide, platvormide ja ideede väljendamisel 1) grafitis ehk avalikes paigus (anonüümselt) joonistatus, kriiteldatus ja kirjutatus; 2) rahvusvahelise noorterühmituse Loesje genereeritud posteritekstides, mida on alates 2004. aastast kleebitud Tartu majaseintele, elektrikilpidele, laternapostidele jne (posterikogu aadressil <http://www.loesje.ee>) ning 3) professionaalses disainis (ettevõtte- ja tänavareklaamid jne).

Talvekonverentsi korraldas Eesti Kirjandusmuuseumi folkloristika osakond, päevakava ja ettekannete teesidega võib tutvuda veebiaadressil <http://www.folklore.ee/rl/fo/konve/2011/ftk6>. Ettevõtmine sai teoks tänu Eesti Kultuurkapitali ja A. Le Coqi toetusele.

PIRET VOOLAID

EMAKEELE SELTSIS

10. märtsil 2011 Tartus peetud, professor Mati Ereli 70. sünnipäevale pühendatud Emakeele Seltsi kõnekoosolekul ütlesid avasõnad seltsi esimees Helle Metslang ja TÜ teadusprorektor Kristjan Haller. Kuulati kolm ettekannet.

Heli Laanekask tutvustas ettekandes „Koidula mitmekeelne lause” Lydia Koidula F. R. Kreutzwaldile saadetud kirjades esinevat koodivahetust, keskendudes ühe lause piires toimunud koodivahetusele. Vaadeldi juhtumeid, kus grammatilised raamid määrav keel ehk matriiskeel on olnud eesti keel ja sisestatud keeled saksa ja prantsuse keel. Jälgiti, missuguses kohas lauses on võimalik siirduda ühelt keelelt teisele ja missugune süntaktiline roll on sisestatud keelel matriiskeelses lauses. Vaadeldud koodivahetus on enamasti sujuv üleminek matriiskeelelt sisestatud keelele, ilma et kahe keele

vahel tekiks grammatilist konflikti. Kui viimast esineb, siis just alistavalt seotud lauseosade puhul: tavaliselt on jäänud märkimata matriiskeele eeldatav käändevorm. Kordagi ei leidu sisestatud keeles öeldist, samuti pole juhtumeid, kus sisestatud keel oleks matriiskeele suhtes pealause. Koodivahe- tust markeeritakse ja vormikonflikti neutraliseeritakse sageli jutumärkide abil. Ettekande aluseks olnud uurimus „Koodivahetuse grammatikast Koidula kirjades Kreutzwaldile” on ilmunud kogumikus „Lähivertailuja 12. Soomeeesti kontrastiivseminar 30.5.–1.6. 2001, Kääriku” (Tartu Ülikooli eesti keele õppetooli toimetised 19. Tartu: Tartu Ülikool, 2002, lk 41–56).

Liina Lindströmi ettekandes „*Mind huvitab. Ühest kogejalausestüübist eesti keeles*” käsitleti tundekausatiivikonstruktsiooni, nt *Mind huvitab/hirmutab matemaatika*, milles kogeja on

markeeritud objektina (nt *mind*), stiimul subjektina ning predikaat on tüüpiliselt kausatiivse sufiksiga tundeverb. Konstruktsiooni võrreldi teiste läänemeresoome keelte (soome, vepsa, vadja, liivi) ning läti ja vene keele vastavate konstruktsioonidega. Erinevalt enamikust läänemeresoome keeltest on eesti keeles stiimul konstruktsiooni obligatoorne osa. Tundekausatiivikonstruktsiooni võrreldi osalt samade predikaatidega moodustatava agenttiivse konstruktsiooniga, milles stiimul on agent, s.t ta toimib teadlikult ja tahtlikult, nt *Hiinlased hirmutasid varblasi pottide ja pannidega*. Kahe konstruktsiooni võrdlemisel ilmsid tundekausatiivikonstruktsioonile omased piirangud ja eripärasused, mida agenttiivsel konstruktsioonil ei ole, need puudutasid impersonaliseerimist, imperatiivi ja passiivi kasutamist. Lisaks käsitleti ettekandes ka sõnajärge, mis tundekausatiivikonstruktsioonis varieerub.

Helen Plado vaatles oma ettekandes „Eesti keele rindlauselised tingimuskonstruktsioonid” rinnastavate tingimuskonstruktsioonide sidesõnade ja või või kõrval olukorda, kus osalauseid seob konnektiiv *muidu*. *Ja*-lausetes on predikaatverb sageli imperatiivis, nt *Eks puuduta sellest mikromillimeetrikest ja sind ei ole enam*, seejuures ei ole imperatiivil direktiivset tähendust. Käsku väljendatakse hoopis indikatiivi 2. pöördega, nt *Viskad kümneka, aga kohe, ja ma laadin peale. Või (muidu)* abil väljendatakse millegi tegemata jätmise ebaseadmisel tagajärge, sageli ka ähvardust. Siin väljendab imperatiiv käsku, nt *Korista end või ma kutsun tallipoisid*. *Muidu* abil ühendatud lausetel korral ei ole käskivate vormide osatähtsus nii suur, ülekaalus on hoopis indikatiivi 3. pööre, nt *Raha peab raha tegema, muidu pole mõtet*.

24. märtsil 2011 toimus Tallinnas Emakeele Seltsi aastakoosolek. Akadeemilise ettekande teemal „Anton Thor Helle toimetajakäekiri” pidas Annika Kilgi,

kes rääkis Vana Testamendi mustandkäsikirjast, mille pani kirja viisteist isikut, kuid toimetas enamjaolt Anton Thor Helle. Eri käekirjaga kirjutatud piiblikatkendite analüüs näitas, et üldiselt tegid tõlkijad oma tööd hoolikalt, nii et toimetajal polnud kuigivõrd tarvis teha põhimõttelisi parandusi, vaid ainult lihvida sõnastust. Siiski oli selgelt tuntav ka tema toimetajakäekiri: ta kõrvaldas väljakujunenud infinitiivirektsioonist erinevad juhud, tõrjus *saa-ma-tulevikku* ja lisas rohkesti *võtma*-tarindeid.

Aastakoosolekul valiti auliikmeteks Valve-Liivi Kingisepp ja Mati Ereht. Seltsi võeti vastu üksteist uut liiget.

Koosolekul häälutati seltsi põhikirja muutmise üle. 2011. aasta liikmemaksumaks otsustati määrata 5 eurot, üliõpilastele ja pensionäridele 2 eurot.

Seltsi 91. tegevusaastast (2010) andis ülevaate teadussekretär Killu Paldrok. ES korraldas aruandeaastal kaks konverentsi, kaheksa kõnekoosolekut, viis koolide keelepäeva ja seitse väliskeelepäeva. J. V. Veski päev toimus teemal „Keelekontaktid ja eesti keele grammatika”. Selts aitas korraldada ka Stockholmi Eesti Majas toimunud väliskonverentsi teemal „Raamat, lugemisoskus ja nende mõju meile ja meie lastele”. Ettekandeid esitati möödunud aastal kokku 93. Ilmus Emakeele Seltsi aastaraamatu 55. köide ja keeleajakirja Oma Keel kaks numbrit ning Peterburi keelepäevi tutvustav artiklilogumik „Keelekosti kodumaalt”. Seltsi raamatukogu täienes 78 trükisega. Keeletoimkond pidas kolm istungit. Emakeele Seltsi kuulus 31. detsembri 2010 seisuga kümme auliiget ja 344 tegevliiget. Seltsi tegevust toetavad Eesti Teaduste Akadeemia ning Haridus- ja Teadusministeerium.

KILLU PALDROK

TARTU ÜLIKOOLI MAGISTREID 2010

Tartu Ülikooli eesti ja üldkeeleteaduse instituudis kaitsti 2010. aastal kolmeist 4+2 süsteemi ehk teadusmagistritööd.

Eesti keele erialal kaitsti seitse magistritööd.

Riina Reinsalu töö „Töövõtu- ja käsunduslepingud tekstiliigina” (juhendaja Reet Kasik, oponent Kersti Lepajõe) eesmärk on selgitada välja lepingute žanriomadused tunnused. Töö keskendub lepingute üld- ja lausestruktuurile ning vaatleb, kuidas struktuuri kaudu avaneb lepingu kui žanri olemus.

Tiina Paedi magistritöös „Tsitaatsõnade häälduse esitus „Võõrsõnade leksikonis”” (juhendajad Hille Pajupuu ja Urmas Sutrop, oponent Renate Pajusalu) selgitatakse tsitaatsõnade häälduseks märgitu ja tegeliku häälduse suhet ning otsitakse vastust küsimusele, mis kujul on kõige otstarbekam esitada tsitaatsõnade hääldust eesti üldkeele sõnaraamatutes.

Tiina Tärge magistritöö „Kiili valla asustusnimed” (juhendajad Marja Kallasmaa ja Peeter Päll, oponent Mariko Faster) on regionaalse iseloomuga kohanimeuurimus, mille praktiline eesmärk on moodustada kohanimistu, kuhu edaspidi lisatakse ka Kiili ülejäänud toponüümid. Töös analüüsitakse ka nimede vanust ja päritolu, rööpnimesid ning nimede struktuuri.

Natali Happoneni magistritöös „Täendusülekaned kui sõnavara täiendamise viis eesti, soome ja vene koolinoorte kõnekeeles ja slängis – inimkesksed metafoorid” (juhendaja Birute Klaas, oponent Tõnu Tender) uuritakse koolinoorte kõnekeelt leksikaal-semantilisest aspektist ning jõutakse järeldusele, et Eesti ja Soome väikelinnade koolinoorte kõnekeeles ja slängi sõnavaras toimuvad protsessid on sarnased.

Sirje Rammo magistritöö „Eesti keele õpik täiskasvanud keeleõppijale” (juhendaja Birute Klaas, oponent Rena-

te Pajusalu) sisaldab uut algajale keeleõppijale mõeldud eesti keele õppekomplekti. Õpikus sünteesitakse traditsioonilisi ja suhtlusmeetodeid: kasutatakse nii grammatikatõlke, kommunikatiivset kui ka teisi meetodeid.

Tiina Kikerpilli magistritöö „Lugemisõskuse mõõtmine eesti keeles teise keelena. Testisoorituse kvalitatiivne analüüs” (juhendajad Birute Klaas ja Krista Vogelberg, oponent Anu-Reet Hausenberg) eesmärk on analüüsida eesti keele kui teise keele B2-taseme lugemistesti ülesandeid keeleoskuse mõõtmise põhimõtete valguses ja lugemis- ning testisooritusstrateegiade kasutamise introspektiivse uurimuse kaudu, et teha põhjalikumaid järeldusi lugemisülesannete valiidsuse kohta.

Karin Soodla magistritöös „Morfoloogilisi, morfosüntaktilisi ja sõnamoodustuslikke nähtusi eesti internetikeeles” (juhendaja Külli Habicht, oponent Külli Prillop) otsitakse vastust küsimusele, kas asünkroonsetes keskkondades kasutatavas eesti internetikeeles avaldub morfoloogilist, morfosüntaktilist või sõnamoodustuslikku eripära, mis eristaks seda teistest allkeeltest, nt kirjakeelest või suulisest keelest. Töö tulemused on abiks ka kirjakeeles toimivate protsesside prognoosimisel ning internetikeele kui allkeele erijoonte määratlemisel.

Läänemeresoome keelte erialal kaitsesid magistritöö Kai Tiislär ja Erika Krautmane.

Kai Tiisläri magistritöö „Silmuskudumise sõnavara soome, ungari ja eesti keeles” (juhendaja Heinike Heinsoo, oponent Anu Nurk) koosneb soome-ungari-eesti silmuskudumise sõnastikust ja sõnavara vormilise külje analüüsist. Sõnastikus on ligi 550 soomekeelset märksõna, millele on antud vasted ungari ja eesti keeles.

Erika Krautmane uurimus „Kura-

ti ja läti keele taustal” (juhendaja Tiit-Rein Viitso, oponendid Külli Habicht ja Tuuli Tuisk) annab ülevaate eesti ja läti keele kõneviiside süsteemist, kaudse kõneviisi vormide esinemisest eesti ja läti murretes, käsitleb erinevaid arvamusi kaudse kõneviisi vormide kujunemisest ning sisaldab praktilise uurimusena Kuramaa liivi keele kõneviiside süsteemi kirjeldust rõhuasetusega kõneviiside funktsioonidel.

Uurali keelte erialal kaitsti neli magistritööd.

Siiri Kolka magistritöös „Fraseoloogilisest uurimisest ungarikeelsete kohta- ja rahvuste nimesid sisaldavate keelendite näitel” (juhendaja Tõnu Seilenthal, oponent Anu Nurk) antakse ülevaade fraseoloogia uurimisest Eesti ja Ungari traditsioonis ning käsitletakse kohta- ja rahvaste nimesid sisaldavat ungarikeelset fraseoloogilist materjali uuemate klassifikatsioonide raames.

Gabriella Nadi magistritöös „Ülevaade ungari viisakusväljenditest. Pöördu- mis- ja kõnetamistraditsioonid 19.–20. sajandi ungari keelekasutuses Zs. Móriczi tööde põhjal” (juhendaja Tõnu Seilenthal, oponent Nikolay Kuznetsov) käsitletakse kõnetamisvorme ja nende ajalugu, viisakust ja kõnetamist kui mõistet, positiivset ja negatiivset viisakusstrateegiat.

Kristi Valgu magistritöö „Ajakirjandustekstide tõlkimine eesti keelest ungari keelde: probleemid ja sõnavara” (juhendaja Tõnu Seilenthal, oponent Nikolay Kuznetsov) eesmärk on esitada ajakirjandustekstide tõlkimise käigus valminud valiksõnastik ning käsitleda tõlkimisel tekkinud probleeme. Sõnastik sisaldab 535 märksõna, selles on esitatud ka erinevate märksõnadega seotud näiteid.

Maarja Villandi magistritöös „Ebateaduslikud teooriad ja alternatiivsed teaduslikud teooriad eesti keele suguluse kohta” (juhendaja Ago Künnap, oponent Tõnu Seilenthal) käsitletakse alates 1920. aastatest avaldatud ebakeele- teaduslikke teooriaid eesti keele

suguluse alal, nende tekkemehhanismi ja arutletakse ebateaduse võimaliku positiivse funktsiooni üle.

3+2 süsteemi magistritöö kaitstesid 23 üliõpilast.

Eesti keele erialal kaitsti neli magistritööd.

Nele Salvete „Väldete akustiliste tunnuste varieerumine tajus” (juhendajad Pire Teras ja Eva-Liina Asu-Garcia, oponent Pärtel Lippus) asetub tajufoneetika ja akustilise foneetika uurimisparadigmasse ning selles tegeldakse eesti keele väldete akustiliste põhitunnuste, kestussuhete ja põhitooni tajuga.

Annika Valdmetsa magistritöös „Mõne modaalpartikli kujunemine ja kasutamine eesti kirjakeeles alates 1890. aastatest” (juhendaja Külli Habicht, oponent Petar Kehayov) uuritakse eesti kirjakeele sõnu, mis on pärit täis- tähenduslikust adverbilisest lähtest, kuid mis on kirjakeele arengu käigus reanalüüsitud modaalpartiklids.

Kirsi Laanesoo töö „Ümberpööratud polaarsusega küsimused eesti argivestluses” (juhendaja Andriela Rääbis, oponent Olga Gerassimenko) eesmärk on selgitada, millisel viisil, millistes kontekstides ja mis eesmärkidel kasutavad eestlased ümberpööratud polaarsusega küsimusi ning kas ja milliseid probleeme nende küsimuste valesti tõlgendamine põhjustab.

Miina Norviku magistritöö „Tuleviku väljendamise vahendid salatsiliivi keeles muude Euroopa ja läänemeresoome keelte taustal” (juhendajad Helle Metslang ja Karl Pajusalu, oponendid Külli Habicht ja Tuuli Tuisk) eesmärk on selgitada, milliseid vahendeid on salatsiliivi keeles tulevikule viitamiseks kasutatud ning kuid võrd grammatiseerunuks neid selles funktsioonis võib pidada.

Eesti keele võorkeelena erialal kaitsti kolm magistritööd.

Inga Miliauskaitė töös „Nõukogude ajal ilmunud eesti ja leedu noorteajakirjade sõnavara” (juhendaja Sirje Ram-

mo, oponent Maarika Teral) uuritakse, kas ja kuidas muutus sõnavara leedu ajakirja Jaunimo gretos 1946. ja 1960. aasta veebruari- ja märtsinumbris ning eesti ajakirja Noorus 1946. ja 1960. aasta novembri- ja detsembrinumbris.

Inna Semjonova magistratöö „Metonüümia semantilised funktsioonid eesti keeles” (juhendaja Silvi Tenjes, oponent Sirje Rammo) eesmärk on uurida metonüümia alaliikide esinemist erinevate nimisõnade puhul.

Simona Pranaitytė magistratöös „Põhivärvinimed leedu keeles” (juhendajad Urmas Sutrop ja Mari Uusküla, oponent Liivi Hollman) uuritakse leedu keele põhivärvinimesid, võttes aluseks Berliini ja Key teooria värvide universaalidest erinevates maailma keeltes ning kasutades Daviese ja Corbetti välimeetodit.

Keeletoimetaja erialal kaitses Madis Jürviste magistratöö „1999. ja 2006. a. õigekeelsussõnaraamatu retseptisioon” (juhendaja Margit Langemets, oponent Peeter Päll). Töös käsitletakse ÕS-ide tausta laiemalt, võrreldakse vaatlusaluste sõnaraamatute struktuuri ning analüüsitakse sõnaraamatute retseptisiooni veebipõhise küsitluse põhjal.

Soome-ugri keelte erialal kaitses Jingyi Gao magistratöö „Introduction to Sino-Finnic Etymological Studies” („Sissejuhatus hiina-läänemeresoome etümololoogilisse uurimisse”) (juhendaja Tõnu Seilenthal, oponent Ago Künnap). Töö eesmärk on uurida hiina ja läänemeresoome keelte ühiseid etümololoogilisi üksusi (algsõnu). Töö põhiosa koosneb hiina ja läänemeresoome keelte etümololoogilisest võrdlusest ning nende keelte ja teiste uurali keelte või germaani keelte võrdlusest.

Ungari keele ja kultuuri erialal kaitsi kaks magistratööd.

Mirja Jögi „A magyar indiákok” („Ungari indiaanlased”) (juhendajad Tõnu Seilenthal ja Kristina Kovács, oponent Anu Nurk) annab ülevaate ebatavaliselt nähtusest Ungaris – indiaanimängust.

Siiri Ermi magistratöö „Palverändurid tänapäeva Csíksomlyó frantsiskaanide kirikus ja nende suhe neitsi Maarjasse” (juhendajad Tõnu Seilenthal, Merili Metsvahi ja Tamás Mohay, oponent Nikolay Kuznetsov) eesmärk on selgitada, milles peitub Csíksomlyó kui Maarja pühakoja võlu ning kuidas järgitakse tänapäeval niisuguseid vanu traditsioone, miks need säilivad ja mis on nende koht tänapäeva Ungari kogukonnas.

Üldkeeleteaduse erialal kaitsi neli magistratööd.

Liis Raasiku „Intervokaalsete lühikeste klusiilide laad eesti keele spontaankõnes” (juhendaja Pire Teras, oponent Pärtel Lippus) eesmärgiks on uurida eesti keele spontaankõnes leiduvate lühikeste klusiilide laadi, selgitada, missuguseid allofoone lühikesed klusiilid saavad ja mis on nende laadi mõjutavad tegurid.

Piret Piiraja magistratöös „Verb *hakkama* situatsiooni alguse väljendajana eesti keele ahelverbides” (juhendaja Ilona Tragel, oponent Helle Metslang) võrreldakse verbi *hakkama* esinemissagedust ahelverbides selle esinemissagedusega teistes tarindites, vaadeldakse verbe, millega koos *hakkama* ahelverbe moodustab, ning uuritakse tegijaid vastavates situatsioonides. Töö laiemaks teoreetiliseks taustaks on aspekti käsitlused ja grammatisatsiooniteooria.

Piia Taremaa magistratöös „Fiktiivne ja reaalne liikumine eesti keeles” (juhendajad Ilona Tragel ja Renate Pajusalu, oponent Tuomas Huumo) püütakse semantiliste rollide abil näidata, kas ja kuidas erineb fiktiivse ja reaalse liikumise korral ruumi ning liikumissündmustega seotud muude oluliste elementide kirjeldamine, kui fiktiivselt liikuvana kujutatakse liikumistena funktsioneerivat entiteeti.

Maria Tuuliku magistratöö „Presidentide Lennart Meri ja Arnold Rütli uusaastakõnede tähistus- ja interpersonaalse funktsiooni analüüs” (juhendaja Reet Kasik, oponent Kersti Lepajõe)

eesmärk on selgitada tekstianalüüsi meetoditega presidentide uusaastakõnede mõjujõudu ning kuulajate kõnetamise võtteid. Kõnesid analüüsitakse dünaamilisuse–staatilisuse, konkreet- suse–abstraktsuse ja personaalsuse–impersonaalsuse skaalal.

Eesti keele ja kirjanduse õpetaja erialal kaitses Jane Suvi magistrیتöö „Keeletestide koostamise põhimõtted ning põhikooli eesti keele ja kirjanduse lõpueksam” (juhendaja Kersti Lepajõe, oponent Kadri Sõrmus). Töös analüüsitakse, kuidas vastavad erinevatele testi kvaliteeti iseloomustavate reliaabluse ja valiidsuse nõuetele ning soovitudele viimase üheksa aasta (2001–2009) põhikooli eesti keele ja kirjanduse lõpu- eksamitööd.

Eesti keele ja kirjanduse õpetaja mitte-eesti koolis erialal kaitsi seitse magistrیتööd.

Inna Nekrassova „Kommunikatiivne käitumine Venemaa, Prantsusmaa, Saksamaa ja Eesti 1850–1950 kujutavas kunstis” (juhendaja Silvi Tenjes, oponent Ingrid Rummo) eesmärk on uurida, kuidas maalikunstnik kasutab mitteverbaalset kommunikatsiooni, et luua kunstiteose tegelaste nn kommuni- katiivset käitumist.

Maria Boiko magistrیتöös „Keele- keskkonna mõju vene emakeelega 10. klassi õpilaste verbirektsiooni omanda- misele” (juhendaja Raili Pool, oponent Elle Vaimann) keskendutakse 10. keele- kümbilus- ja tavaklassi õpilaste verbi- rektsiooni kasutamise analüüsimisele.

Natalia Voronova magistrیتöö „Üle- minek osalisele eestikeelsele aineõppe- le Kohtla-Järve, Tartu ja Tallinna koo- lide näitel” (juhendaja Kristiina Praak- li, oponent Elle Vaimann) eesmärk on kirjeldada mitmekultuurilist ühiskon- da ja mitmekultuurilist haridust Ees- tis, rahvusvähemuste haridusvõimalusi mitmekultuurilises Eestis, vaadelda eesti keele õppe viise ja võimalusi vene õppekeelega koolides ning uurida ja analüüsida üleminekut eestikeelsele aineõppele.

Kristina Paštšenko magistrیتöös „Kõnelemisoskuse arendamine eesti keeles teise keelena III kooliastmes” (juhendaja Tiina Kikerpill, oponent Ellen Strohmann) analüüsitakse õppe- materjalides esinevate rääkimisülesan- nete tüübistikku.

Polina Kossenkova magistrیتöös „Eestikeelne aineõpe Narva Kreenholmi Gümnaasiumis” (juhendaja Tiina Kiker- pill, oponent Kristiina Praakli) uuritak- se, kas 10. klassis toimuv eestikeelne aineõpe järgib lõimitud aine- ja keele- õppe põhimõtteid, kas õpetajad kasuta- vad tundides lisaks eesti keelele ka suulises ja kirjalikus suhtluses vene keelt, missugust ja mis keeles õppe- materjali kasutatakse tundides.

Anna Kulli magistrیتöös „7. klassi õpilaste suuline eesti-vene koodivahe- tus eesti keele kui teise keele tunnis” (juhendaja Kristiina Praakli, oponent Raili Pool) käsitletakse koodivahetust pragmaatilis-konversatsioonilise mude- li seisukohast ning püütakse kogutud keeleainestiku abil tõestada, et koodi- vahetus aitab säilitada kõne sujuvust ja võimaldab ületada raskusi enda väljen- damisel sihtkeeles.

Jelena Smoljakova töö „Eesti keele õppe korraldamine koolieelsetes laste- asutustes Kohtla-Järve näitel” (juhen- daja Kristiina Praakli, oponent Elle Vaimann) eesmärk on vaadelda last emakeele ja võõrkeele omandajana eri- nevate teooriate vaatenurkadest, kaks- keelsust koolieelses eas ja sellega kaas- nevaid ilminguid ning selles antakse üle- vaade eesti keele kui teise keele õppest Eesti koolieelsetes lasteasutustes.

Kultuuriteaduste ja kunstide instituudis kaitsi 2010. aastal kaksteist tea- dusmagistrیتööd.

Teatriteaduse alal kaitsi viis ma- gistrیتööd.

Riina Oruaasa „Eesti pärimusteater 21. sajandi alguses” (juhendaja Anneli Saro, oponent Kristel Nõlvak) eesmär- giks oli kirjeldada ja defineerida eesti pärimusteatri, kirjeldada, kuidas päri-

mus teatris avaldub ning milliseid esteetikaid ning teatritehnikaid lavastuse loomisel kasutatakse.

Külli Sepa magistritöö kandis pealkirja „Vägivalla teema draamas ja teatris W. Shakespeare'i „Hamleti” ja M. McDonaghi „Padjamehe” näitel” (juhendaja Luule Epner, oponent Riina Oruaas). Töös käsitletakse teoreetilisele kirjandusele tuginedes vägivalla fenomeni, vägivalla kujutamist teatrilaval ja draamakirjanduses. Shakespeare'i tragöödia „Hamlet” (lavastaja Lembit Peterson, 2003) ja McDonaghi „Padjamehe” (Tiit Ojasoo, 2005) lavastused eesti teatris on andnud võimaluse analüüsida seda, kuidas publik lavalist vägivalda vastu võtab.

Madis Kolgi magistritöös „Pärast postmodernismi: interkultuurilisest teatrist integraalse teatrini” (juhendaja Luule Epner, oponent Anneli Saro) käsitletakse post-postmodernismi mõistet selle erinevate ilmingute kaudu ning tunnuseid, mille alusel on kirjeldatud n-ö postmodernismijärgseid kunstiteoseid, näiteks performatism ja uussuurus. Põhjalikumalt kajastub töös interkultuuriline teater ning XX sajandi olulisemate teatrireformaatorite (Stanislavski, Artaud', Brechti ja Grotowski) suhe sellesse. On vaadeldud ka eesti teatri eripärasid üleminekul modernismist postmodernismi ning 1960. aastate teatriuueendust, etnofuturismi jm, uuritud konkreetsete eesti lavastajate viimaste aastate lavastusi.

Kadri Rantaneni töö „Eesti suveteater aastatel 1995–2005” (juhendaja Anneli Saro, oponent Luule Epner) eesmärk on anda ülevaade eesti suveteatri ajaloolisest traditsioonist ja analüüsida suveteatrit ehk suvel mängitavaid lavastusi kui terviknähtust, lähtudes võimalikult erinevatest tahkudest (esthetika, ideoloogia, toimimisprintsipiibid jms). Keskendutakse peamiselt neljale aspektile: repertuaarivalikule, mängukordade arvule, külastatavusele ja mänguruumide kasutamisele.

Eva-Liisa Linderi magistritöös „Witold Gombrowiczi dramaturgia. Vormiteoreetiline analüüs” (juhendaja Luule Epner, oponent Aare Pily) analüüsitakse Gombrowiczi sisu ja struktuuri, käsitledes neid kirjaniku teoreetiliste ja filosoofiliste vaadete kontekstis. Vaadeldakse ka tema näidendite lavastusi eesti teatris, rõhuga Mati Undi Gombrowiczi-tõlgendustel („Iwona, Burgundia printsess” ja „Laulatus”).

Eesti kirjanduse alal kaitsti kaks magistritööd.

Margaret Neithal kaitses magistritöö „Naise loovuse problemaatika Helga Pärl-Sillaotsa elu ja loomingu näitel” (juhendajad Eve Annuk ja Arne Merilai, oponent Tiina Ann Kirss). Helga Pärl-Sillaotsa loomingut käsitletakse 1930. aastate kirjanduse ja ühiskonnaelu kontekstis. Uurimuse teoreetiliseks raamistikuks on feministliku kirjandusanalüüsi seisukohad.

Jaanika Palmi väitekirja „Eesti lastekirjanduse teooria ja kriitika kuni aastani 1939” (juhendajad Ants Järv ja Tiina Ann Kirss, oponent Andrus Org) eesmärgiks oli uurida lastekirjanduse kriitika ja teooria keerukat olemust, anda ülevaade eesti lastekirjanduse kriitika ja teooria varasest arengust alates selle tekkimisest kuni aastani 1939.

Maailmakirjanduse valdkonnas kaitsiti kaks magistritööd.

Marika Kundla magistritöös „Austria kirjanduse retseptioon Eestis 1946–1991” (juhendaja Liina Lukas, oponent Mari Tarvas) käsitletakse austria kirjanduse vastuvõttu Eestis ning paguluses nõukogude perioodil. Töö eesmärgiks on kaardistada austria kirjanduse vahendamine eesti keelde vaatlusalusel perioodil, tõlgete ja käsitluste registreerimine ning eesti keelde jõudnud valiku analüüs. Lisana on töö lõpus toodud 1946–1991 eesti keeles ilmunud austria kirjanduse bibliograafia. Teine lisa puudutab tõlgitud austria autoreid ning kolmas austria kirjanduse tõlkijaid.

Tiina Katteli magistritöös „Leedu uuema romaani (1989–2010) arengutendentsid” (juhendaja Jüri Talvet, oponent Kersti Unt) püütakse anda ülevaade viimasel kahekümnel aastal leedu kirjanduses toimunud muutustest ja n-ö uue leedu romaani väljakujunemisest. Töös on lähemalt kajastatud silmapaistvamate autorite loomingut, kuid tutvustatud ka nende aastate leedu kirjanduse (eelkõige proosa) üldisemaid arengutendentse. Samuti on käsitletud leedu identiteeti ja mentaliteeti ning nende muutumisi.

Eesti ja võrdleva rahvaluule alal kaitsti kolm magistritööd.

Katre Kikase töös „Hans Anton Schults ja kadunud käsikirjad: rahvalik kirjalikkus rahvaluule arhiivis” (juhendaja Risto Järv, oponent Elo-Hanna Seljamaa) käsitletakse rahvaluulekoguja Hans Anton Schultsi loomet. Vaadeldud on Schultsi hüpoteetilisi rahvaluule kirjapanekuid Eesti Rahvaluule Arhiivis ja Eesti Kultuuriloolises Arhiivis, samuti tema Kalevipoja-lugusid.

Triin Õimu uurimuse „Hauatähise välimääraja otsingutel. Kärddla kalmistu näite põhjal” (juhendaja Tiiu Jaago, oponent Tiia Ristolainen) toob meieni väheuuritud surmakultuuri valdkonda kuuluva kalmistukultuuri alateema, kalmistu hauatähised (konkreetselt Kärddla kalmistul). See teema on interdistsiplinaarne, kuuludes nii folkloristikasse, etnoloogiasse kui osaliselt ka usuteaduse ja kultuuriantropoloogia valdkonda.

Mairi Kaasik käsitleb oma magistritöös „Aja kategooria eesti imemuinasjuttudes” (juhendaja Risto Järv, oponent Mare Kalda) folkloristlikust seisukohast aja tunnetust ja selle raltivsust eesti muinasjuttudes. Antakse ülevaade inimese ajatunnetusest ja -korraldusest, vaatluse all on erinevad ajajuhikud ning nende esinemine eesti imemuinasjuttudes.

3+2 magistritöö kaitses seitse üliõpilast.

Teatriteaduse alal kaitsti kaks magistritööd.

Kerttu Abel on magistritöös „Vane muise draamarepertuaar aastail 1985–1993” (juhendaja Anneli Saro, oponent Tiina Saluvere) seadnud endale eesmärgiks välja tuua sel perioodil nii teatrisisesed kui ka -välised repertuaari kujundanud tegurid.

Krislin Virkuse töös „Kehade representatsioonid Renate Valme, Taavet Janseni ja Mart Kangro lavastustes” (juhendajad Kai Valtna ja Luule Epner, oponent Katrin Essenson) avatakse kõigepealt teoreetiliselt neid kontekste, millest lähtuvalt saab keha analüüsida. Töö teises pooles on käsitletud Renate Valme lavastust „Second Land” (2008), Taavet Jansoni teosele „It’s nothing really” ja Mart Kangro tööde „Can’t Get NO/Satification”.

Eesti kirjanduse alal kaitsti kolm tööd.

Merle Kivilo uurimuse „Seto-eesti kultuuri identiteedikihistused Kauksi Ülle „Taarkas”” (juhendaja Tiina Ann Kirss, oponent Anneli Saro) põhimeetodiks on alustekstis ilmneva diskursuse analüüs. Vaadeldud on seto-eesti identiteediküsimusi „Taarkas”. Teost analüüsides on tähelepanu pööratud kahele aspektile: millisena joonistuvad välja näidendi tegelaskujud ja millise teoreetilis-hüpoteetilise ühiskonnapildi selline karakteristika loob.

Johanna Rossi magistritöös „Aimée Beekmani romaani „Valikuvõimalus” kontekst ja retseptsioon” (juhendaja Mart Velsker, oponent Arne Merilai) on kirjeldatud ja analüüsitud Beekmani 1978. aastal ilmunud romaani kirjanduslikku eelkonteksti, tolleaegset ühiskondlikku konteksti ja kirjanduslikku järelkonteksti, kirjeldatud raamatu retseptsiooni nii Eestis kui ka mujal, jälgitud teose hilisemat käekäiku.

Brita Meltsi uurimuse „Luuletaja omailm: Andrus Kasemaa Poedirahu ja Mats Traadi Harala” (juhendajad Ene-Reet Soovik ja Mart Velsker, oponent Andrus Org) huvi on koondunud

luules kajastuvatele kohtadele ja ruumidele, milles luulemina ja ruum on olulisel seoses ning milles sünnib luule omailm.

Eesti ja võrdleva rahvaluule alal kaitsi kaks magistritööd.

Siim Sorokini magistritöös „Jutustaja – kas hääle andja või hääle kandja?” (juhendaja Ülo Valk, oponent Taisto Raudalainen) on vaadeldud jutustamissituatsiooni kui erinevate häälte dialoogi ja esitajat kogemusteavet vormiva loovjõuna.

Helen Kästiku töös „Regilaul kontserdirepresentatsioon: pärand ja kultuurikirjeldus” (juhendaja Kristin Kuutma, oponent Janika Oras) tõstatatakse küsimusi regilaulu kui kategooria ja kui pärandi konstrueerimise kohta Viljandi pärimusmuusika festivalide laines.

TIIA MARGUS, HILLE ROOTS

LÜHIKROONIKA

- 10. mail anti Eesti Lastekirjanduse Keskuses üle Muhvi auhind Tallinna Ülikooli õppejõule, kirjandusteadlasele Ave Mattheusele. Muhvi auhinnaga tunnustatakse lastekirjanduse ja laste lugemise temaatika trükisõnas valgustajaid. Ave Mattheus on tegelnud lastekirjanduse süvauurimisega. Ta on vaadeldud tüdrukute- ja poistekirjandust soouurimuslikust aspektist, analüüsinud noorteraamatuid, uurinud eesti lastekirjanduse tekke- ja arengulugu, huvitunud eesti lastekirjanduse retseptioonist saksa kultuuriruumis.

- 14. mail toimus Münchenis Ema-keele Seltsi keelepäev. Eestist esinesid ettekannetega Tõnu Tender („Mitmekeelsusest Eestis Euroopa Liidu mitmekeelsuse ideaali taustal”), Heli Laanekask („Üks kiri, kaks keelt: eesti ja saksa keel”), Kristiina Praakli („Mitmekeelsest keelekasutusest Soome esimese põlvkonna eestlaste keele näitel”), Tiit Hennoste („Sõnad kõnes ja sõnad kirjas”), Maigi Viija („Lapse keele arengust kakskeelsuse tingimustes”) ja Krista Kerge („Rikas keel, vaene keel”). Piret Suidt andis ülevaate Müncheni eesti laste keelest.

- 18.–20. mail peeti Tallinna Ülikooli (EHI) ja Eesti Kirjandusmuuseumi korraldusel Tallinna Ülikoolis rahvusvaheline IABA (The International Auto-

Biography Association) Euroopa haru konverents „Trajectories of (Be)longing: Europe in Life Writing”. Konverentsi üheks plenaarkõnelejaks oli prantsuse autobiograafiaeadlane Philippe Lejeune. Teiste plenaarettkannetega esinesid Alfred Hornung (Mainzi Ülikool) ja Vieda Skultans (Bristolis Ülikool). Eesti plenaarkõneleja oli Merle Karusoo, kes tõi lisaks ettekandele vaatajate ette minilavastuse „Meie, elulookirjutajad”, mis põhines kursusel „Kuidas kirjutada elu?” kirjutatud elulugudel, mida esitasid lugude autorid ise. Eestipoolne korraldaja oli Leena Kurvet-Käosaar, ettekanded pidasid Eve Annuk, Ruth Hinrikus, Maris Saagpakk ja Aija Sakova, ümarlauas kõneles Tiina Ann Kirss. IABA ülemaailmne konverents toimub järgmisel suvel Canberras.

- 24. mail toimus Eesti Kirjandusmuuseumi ja Karl Ristikivi Seltsi korraldusel Tartus konverents „Muusad ja marionetid: Arno Vihalemm 100”. Ettekannetega esinesid Andres Ehin („Õõga üks”), Arne Merilai („Bipolaarne pagulane”), Maia Tammjärv („Kunstimees kui luulekuju”), Ene Asu-Õunas, Reet Mark („Tee kaljude juurde”), Janika Kronberg („Palendav Viha”), Sirje Olesk („Üksi teiste seas”) ja Helga Nõu („Muhe mees Pärnust. Kirjadest ja muust”). Vaadati

Enn Nõu filmi „Ystadis, Vihalemma pool”. Äsja ilmunud Arno Vihalemma kogutud luuletuste ilmumise puhul kõneles Joel Sang.

- 26. mail peeti Eesti Kirjandusmuuseumis Akadeemilise Rahvaluule Seltsi aastakoosolek. Piret Voolaid pidas ettekande „Eesti mõistatused muutuvad kultuurikontekstis”. Esmakordselt välja antava Eesti folkloristika aastapremia 2010/2011 sai Tartu Ülikooli eesti ja võrdleva rahvaluule osakonna dotsent Tiiu Jaago, kelle teadustegevus on olnud erakordselt viljakas, mitmekülgne ning folkloristika piire avardav.

- 27.–28. maini peeti Käsms Kirjanike Liidu loomemajas UTKK moodsa eesti kirjanduse seminar „A. H. Tammsaare „Juudit” (1921)”. Esimesel päeval kõneles Anneli Mihkelev intertekstuaalsusest ja interdiskursiivsusest „Juuditis” ning Piret Kruuspere A. H. Tammsaare „Juuditi” teatritseptsioonist. Toimus vestlus Kersti Kreismanni (Juuditi osatäitja Ugala teatri 1983. aasta lavastuses), Andres Noormetsa (Ugala teatri 1999. aasta „Juuditi” lavastaja) ja Garmen Taboriga (Estonia teatri 2006. aasta „Juuditi” peosatäit-

ja). Teisel seminaripäeval esinesid Maarja Vaino („Saatusejumalanna motiiv A. H. Tammsaare loomingus „Juuditi” näitel”), Kai Stahl („Susanna lugu modernsuse kontekstis”), Mirjam Hinrikus („Maskuliinsuse kriisist A. H. Tammsaare loomingus ja „Juuditis””), Jaanus Adamson („Mida Juudit tahab? A. H. Tammsaare „Juudit” ja psühhoanalüüs”) ja Paul-Eerik Rummo („Juudit ja Tiina (lavastuse „Ramilda Rimalda” näitel”).

- 30. mail kaitses Mare Kalda Tartu Ülikooli kultuuriteaduste ja kunstide instituudis doktoriväitekirja „Rahvajutud peidetud varandustest: tegude saamine lugudeks”. Juhendaja Jürgen Beyer (TÜ raamatukogu), oponendid Tiina Peil (Tallinna Ülikool) ja Irma-Riitta Irene Järvinen (Suomalaisen Kirjallisuuden Seura).

- 31. mail peeti Tartus Emakeele Seltsi kõnekoosolek teemal „Keeltest, kohanemisest ja hoiakutest”. Ettekanded pidasid Kadri Sõrmus („Uusimmigrantõpilaste kohanemine Eesti koolis”), Helena Sulkala („Lõuna-Eesti koolilaste keelehoiakuid”) ja Kadri Koreinik („Keeleideoloogiast ja oma keelest”).